

DUŠANOVY ZÁPISKY

Červen 2017

XVIII. ročník

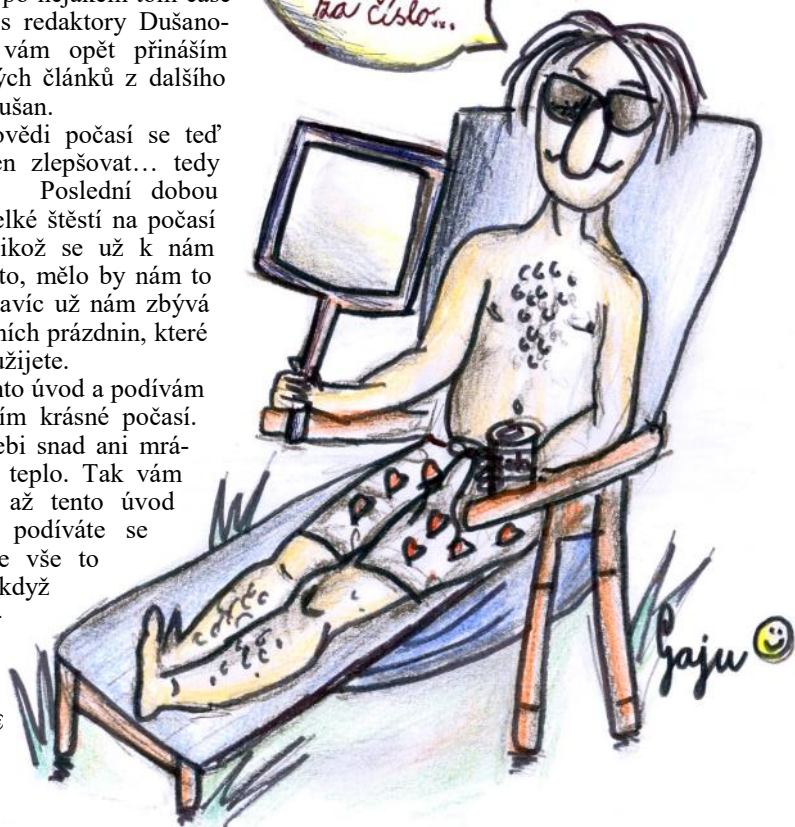
číslo 5

A UŽ SE ZASE VIDÍME!

Tak vás tedy po nějakém tom čase vítám a spolu s redaktory Dušanových zápisů vám opět přináším mnoho zábavných článků z dalšího dílu časopisu Dušan.

Podle předpovědi počasí se teď počasí bude jen zlepšovat... tedy aspoň doufám. Poslední dobou jsme zas tak velké štěstí na počasí neměli, ale jelikož se už k nám pomalu blíží léto, mělo by nám to snad vyjít. A navíc už nám zbývá jen málo do letních prázdnin, které si jistě všichni užijete.

Když píšu tento úvod a podívám se z okna, vidím krásné počasí. Sluníčko, na nebi snad ani mráček a navíc je teplo. Tak vám tedy přeji, že až tento úvod budete číst a podíváte se z okna, uvidíte vše to krásné co já, když jsem tento článek psala.

Gaju©

NÁŠ ROZHOVOR S

Ahoj, připravil jsem si rozhovor s panem pprap. Daliborem Mašlonkou. Byl u nás 26. května na besedě, která byla o bezpečnosti na silnici.

Kdy jste nastoupil k policii?

Roku 2007, předtím u Městské policie ve Frýdku-Místku 15 let.

Baví vás tato práce?

Ano, moc mě to baví.

Co jste dělal předtím?

Jak jsem říkal, dělal jsem strážníka ve Frýdku.

Použil jste někdy sl. zbraň?

Nepoužil.

Jakou kuriozitu jste ve službě zažil?

Asi žádnou, nepamatuji se.

Jaké máte koníčky (v civilu)?

Jsem fotbalový trenér ve Fryčovicích, zajímám se o cyklistiku a posilování.

Kde sloužíte? Jaké to tam je?

Pracuji jako hlídkař, dělám dopravně bezpečnostní akce, jako příležitostně hlídání přechodu před vaší školou a výjezdy na 158.

Co vás přimělo být policistou a na jaké hodnosti jste začínal?

Přimělo mě pomáhat a chránit, začal jsem jako každý, co nevejde bočním vstupem, takže na strážmistroví.

Jacob

VŠEZNÁLEK

A besedou pokračujeme i v této rubrice. Jak ji vnímali žáci I. a II. stupně se dozvíte dál.

Policajt

I. stupeň

Ahoj, dnes jsem si pro vás připravil článek o besedě, která proběhla 26. 5. v pátek. Ta beseda se týkala hlavně bezpečnosti na silnici, například jsem se dozvěděl, že lidé na kolečkových bruslích, koloběžce a skateboardu jsou pova-

žováni za chodce. V té druhé části jsme si mohli i vybrat, jestli si pustit krátký film o závislostech, drogách a alkoholu, nebo o facebooku a nebezpečí na něm. My jsme si vybrali to s tím facebookem, to se jmenovalo Virtuální nápadník a bylo to o holce, která se jmenovala Petra a té poslal nějaký kluk žádost o přátelství. Jí se na té profilové fotografii líbil a zjistila, že ho má v přátelích i její kamarádka, tak si ho přidala taky. A on jí

hned napsal. Po chvíli jí nabídl, jestli nechce jít na kafe, ale ona odmítla, tak on na ni stále naléhal. O několik dní později zjistil, na jakou školu chodí, a počkal na ni, než z ní vyjde. Ona to pořád nikomu neříkala, a tak on přišel k ní domů zrovna když ona tam nebyla a její matka dal dárek, že to má dát té Petře. Závěr: čím později se na ty věci dáte, tím líp. A když musíte, tak pozor na to!

Samuko, Kantůrek

Přednáška o bezpečnosti na silnici

II. stupeň

Bezpečnost na silnici, to vám některým nic neříká, co? To snad ne, všichni samozřejmě víme, že správný jezdec na kole by měl do osmnácti povinně nosit helmu. A ne jen do osmnácti! Připomeňme si jednu událost o pár let zpátky, když se stala taková jedna škaredá událost, kdy jednoho našeho nejmenovaného spolužáka cestou do školy na kole srazilo auto... jen se ho zeptejte, nyní

chodí do osmé třídy a určitě vám rád povypráví, že tu dnes pořad je díky helmě, která samozřejmě zabránila tvrdému nárazu. Nakonec to skončilo se zlomenou nohou a všemi to velmi otrásl. Proč to teď tak rozebírám? Protože bezpečnost na silnici je velmi důležitá, a ne jen na silnici, ale i v životě. A proto k nám do školy 26. května na přednášku přišel až z Brušperku jeden policista. Povídal nám o tom, jak se správně dopravit na kole, bruslích a koloběžkách tak, aby se nám pokud možno nic nestalo. Kolo by mělo mít fungující brzdy, nějaké to osvětlení, a pokud jedete v noci, také nějaké reflexní prvky. Když jdeme cestou, chodíme po chodníku. Pokud zde na dohled žádný chodník není, s opatrností jdeme po levé straně silnice. Snad ani nebudu připomínat, že pokud přecházíme přes cestu, měli bychom se pořádně rozhlédnout. Pan policista nám také pouštěl film, co se týkal kouření a závislosti na drogách. Také nás zaujala povinná výbava policisty. Mám tím na mysli pistoli, pepřový sprej, obušek a pouta.

Tak vám tedy přeji, aby na vás v budoucnu nikdy nemusel hrozit pistolí žádný policista a ať se vám nikdy na silnici nestane nic nečekaného. Rady pro vás všechny: až budete odcházet z domu a nikdo tam nebude, zkontrolujte, jestli jste zamkli, zhasli, zavřeli všechna okna a pokud vás někdy jakýmkoli způsobem začne obtěžovat nějaký cizí chlap, utečte! Tak to je teď všechno a pokud se všemi těmito pravidly budete řídit, uvidíme se u dalšího dílu časopisu Dušan.

Gaju ©

NOVÍ REDAKTOŘI SE PŘEDSTAVUJÍ...

Posílit naše řady přišlo v letošním roce osm nových redaktorů. Něco málo o sobě prozradili.

Jmenuji se Terka Novobilská, bydlím ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Mám 11 let, ráda tančím a dělám atletiku. Můj oblíbený předmět je tělocvik. Doma mám dva psy, kteří se jmenují Amálka a Elza. Do Dušana jsem chtěla chodit už dávno, ale bohužel to nešlo, tak jsem začala až letos, a jsem moc ráda, že tu mohu chodit.

Přše se rok 2017

Můj poslední článek do Dušana

Ahoj všichni! Ajaj, právě teď jsem si uvědomila, že tuhle větu jsem napsala do tohoto časopisu naposledy. Jak už asi z nadpisu vychází, tohle je můj opravdu poslední článek do Dušana. Chtěla bych ho věnovat takovému „celohodnocení“ všech let, které jsem tady chodila.

Když jsem byla malá (tak kolem 2. třídy), byl vždycky takový trend si koupit Dušana a číst z něho především jen drby. Všechny to moc zajímalo a každý už chtěl být v páté třídě, aby sem začal chodit a říkat všem svým kamarádům, že o nich napíše drb do Dušana. Došlo na pátou třídu a Terka se rozhodla přihlásit! Měla jsem trochu strach, protože si hned na začátku pan učitel s paní zástupkyní pro nás nachystali takový prověřovací test. Měli jsme za úkol napsat nějaký zajímavý článek a podle toho pak usoudili, zda se mohu stát redaktorem. Přesně už si nepamatuji, o čem jsem psala, ale vím, že jsem tomu článku dala nějaký zajímavý název a pan učitel mě za to pochválil. Až teď si vlastně uvědomuji, že jsem redaktorem

už pátým rokem. Mohli jste zde číst mé články pod přezdívkou tereZZ. Většinou jsem se věnovala křížovkám, rozhovorům, školním akcím a celkově jsem pak pomáhala, čemu bylo potřeba. Všechny roky mě to moc bavilo a především jsem za tu dobu nasbírala mnoho zkušeností v oblasti slohu a troufám si říct, že se má úroveň zlepšila. Doufám, že vy mladší se třeba příští rok stanete součástí týmu redaktorů a já si pak budu moci přičíst některé z vydaných čísel. Takže neváhejte a hlase se! Je to super! Tímto se

loučím a snad se vám alespoň některý z mých článků za ty roky zalíbil. ☺

Tereza Novobilská (tereZZ)

A loučení pokračuje

Čím rychleji ubíhají školní dny, tak my jako devátáci častěji a častěji začínáme přemýšlet nad tím, jaké to bude, když už za pár dní opustíme tuhle školu, ze které si odneseme nespočetné zážitků a zkušeností, které nám dala.

Všechno to začalo, když jsme se postupně všichni narodili kolem roku 2001 a 2002. Některé z našich maminek nás společně vozily po Vsi a uspávaly v kočárku. To my si ovšem nepamatujeme, ale fotky v albech máme! Poté, co jsme se naučili postavit bábovičku na písku, čekala nás v září roku 2005 školka. Tam jsme se tak nějak všichni začali poznávat, zjišťovat, kdo je lakomý, kdo nerad spí po obědě, kdo moc nejí atd. J Z předškolního období často vzpomínáme, jak jsme hráli divadlo O veliké řepě a pohádku o Koblížkovi na vandru. Poté, co jsme byli popasováni panem ředitelem Plečkou na školáky, jsme se 1. září roku 2008 stali 17 školáky v čele s paní učitelkou Chvostkovou. Právě ta nás naučila základy čtení a psaní. Nejraději jsme měli, když jsme si vždy v pondělí první hodinu povídali spolu s naším plyškem Milem o našich zážitcích z víkendů. Na začátek 2. třídy podle mě málokdo z mých spolužáků zapomenel, jelikož k nám do třídy přišel Adam Hráček, který se stal hned ze začátku poněkud výstředním žákem svými blbostmi a lumpárnami a myslím, že bychom se shodli se třídou, že mu to zůstalo do dneška! J Ve 4. třídě jsme dostali novou třídní učitelku, kterou

byla Sylva Janečková, a opět se náš počet o čtyři žáky rozrostl. Do lavic mezi nás usedla Sára Šmýrová, Prokop Knebl, Petr Navrátil a Lucka Škarpová. Ve 4. a 5. třídě začala doba dotykových mobilů a my jsme začali natáčet různá videa anebo „klipy“, jestli se teda tomu takhle dá říct. Mimochodem jsme je před několika dny našli a nekomentovali jsme je nijak jinak než smíchem se slzami v očích. J Na konci 5. třídy nás opustila Alice Mourková a Viky Neklová, které šly studovat na gymnázium. V 6. ročníku třídnictví naší třídy dostala do rukou paní učitelka Jana Paličková, která nás však na začátku 7. třídy musela opustit kvůli plnění mateřských povinností. Znova jsme přivítali nové žáky, pro tentokrát Krmeláky Romana Míčana, Adama Blahuta a Martina Grunera. Co si tak pamatujeme, tak skok na 2. stupeň byl pro nás hodně těžký, protože učitelé nám přestali tolerovat zapomenuté domácí úkoly, písemky se začaly psát častěji a vysvědčení pak málokdo chtěl jít ukázat domů! Paní učitelku Paličkovou poté nahradil pan učitel Jaromír Chvostek. Posledními žákyněmi, které nás do finálního počtu doplnily, byly Aneta Garšicová a Anna Piesecká. Mezi tím, co jsme společně prožívali krásné chvíle, ať už o přestávkách, v hodinách s učiteli, anebo na školních výletech, čas utíkal jako voda a my jsme se z ničeho nic octli v deváté třídě, kde nás čekal poněkud těžký úkol, a to rozhodnout se, kam na střední školu odejdeme. Přijímací zkoušky jsme úspěšně zvládli a snad se v září každý z nás vydá tou správnou cestou. Po přijímacích jsme pilně připravovali vystoupení na obecní slavnosti, které se nám podle názorů diváků, kteří nás poté

odměnili velkým potleskem, hodně povvedlo.

Teď už nám nezbyvá nic víc, než se rozloučit s touto školou a spolužáky. Určitě všech devět let nám utkví v paměti, protože těch vzpomínek je opravdu hodně. Nejvíce však budeme vzpomínat na super hodiny matematiky s paní učitelkou Kovalovou, němčinu

s panem učitelem Havránkem, kde jsme si trochu posílili stehenní svaly, hlášky spolužáků, výlet do Prahy a mnoho dalších... Ještě bych za celou třídu chtěla poděkovat všem učitelům a zvláště panu učiteli Chvostkovi, kteří se s námi těch devět let (doufám, že ne moc) trápili ☺.

Tereza Novobilská

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Využití školní knihovny

ke zlepšení životního prostředí

Další mezinárodní projekt se chýlí ke svému závěru. Koncem března se uskutečnil již poslední mezinárodní workshop projektu Erasmus+ opět v italském městečku San Marchello a Jesi.

Hlavním tématem byly obnovitelné zdroje energie. I když jsme již toto městečko a školu navštívili, bylo se opět na co dívat. Žáci 9. ročníku nám přednesli svou prezentaci o obnovitelných zdrojích energie. My jsme si představili práce z našich škol, a tak nám do školní knihovny přibyla další kniha. Hlavním úkolem žáků bylo zmapovat oblasti obnovitel-

ných zdrojů energie v ČR a blízkém okolí, vyrobit deskovou hru na toto téma. Někteří žáci vyráběli dřevěný hamr či větrné mlýny.

V Itálii jsme měli možnost navštívit fotovoltaickou elektrárnu. Dokonce i dům, který si své energie vyráběl zcela sám.

A byl 24. –28. květen 2017 a všechny zahraniční učitele jsme přivítali u nás. Projekt se blíží ke svému cíli....

Ty 2 roky uběhly strašně rychle. Naše škola byla velmi hezky vyzdobená, měli jsme opravdu co ukázat. Pochvala patří žákům, kteří ukázali, že se angličtiny nebojí, vyzkoušeli si možnost komunikovat anglicky, což je nesmírně těžké. Všem našim hostům jsme ukázali i folklórní tradice, z čehož byli nadšeni. Přivítal nás také otec Jan Slavík a také starosta obce ing. Dalibor Dvořák. Součástí tohoto setkání byla i návštěva přečerpávací elektrárny Dlouhé Stráně. Vyšlo nám nádherné počasí a většina zahraničních kolegů byla ráda, že vidí

v praxi, jak tato elektrárna funguje. Poděkování patří jak žákům, tak i kolegům za pomoc při organizaci tohoto setkání a za podporu při projektu. Zvláštní poděkování si zaslouží paní učitelka Hana Cholevová, která byla koordinátorkou celého projektu.

Naši žáci by měli umět recyklovat odpad, poznali ekosystémy v našem kraji, naučili se šetřit vodou a ví, co jsou obnovitelné zdroje energie. Jak to chodí v jiných zemích budou dále zkoumat v hodinách vlastivědy, přírodovědy, zeměpisu, přírodopisu či fyziky a z našich vytvořených projektových knih mohou čerpat nové informace.

Na památku celého projektu jsme v atriu naší školy zasadili strom - červený javor, který nám bude vzpomínky na dvouletou spolupráci připomínat.

Z rozpočtu tohoto projektu jsme financovali řadu věcí. Např. potřeby pro práci na tomto projektu. Dále jsme zakoupili vnitřní i venkovní odpadní koše na tříděný odpad pro ZŠ i MŠ. Zakoupili jsme nové barevné sítě na chodby

školní budovy pro prezentaci našich výrobků a také notebook do jedné třídy.

YK

**Co říci závěrem?
Dalších šest zahraničních zemí
a měst ví, kde je a jak žije
obec Stará Ves nad Ondřejnicí.**

Košatecké divadélko

Jak napravit princeznu

Dnes jsem si pro vás připravil článek o košateckém divadle. Divadlo bylo naučné a zajímavé už třeba tím, že ve velkých rolích se objevili naši spolužáci, jako například Tomáš Sulowski v roli kuchtíka (kterého zahrál na jedničku), stejně jako Jaroslav Dostál nebo Adéla Pavlíňáková. Kulisy i efekty byly bombastické a to peklo bylo jako opravdové.

Divadlo bylo o království, kde měli nevychovanou princeznu a měli s ní velké starosti. Hlavně kuchtík, který nechtěně zavolal čerta. Tak Lucifer poslal svého syna Uriáše, kterého na zámku zavřeli do spížírny. Tak Lucifer poslal další dvě čertice, které za propuštění Uriáše musely napéct buchty na hostinu, nakonec to stihly a všechno dobře dopadlo. Kuchtík si vzal princeznu a tím divadlo skončilo.

Mně osobně se divadlo líbilo a myslím, že nejsem sám.

Samuko

„Povodeň“

Tento rok je konečně normální. Nedávno se zatáhlo na téměř tři týdny, pořád pršelo a díky tomu se zvedly řeky na druhý povodňový stupeň. Ale nejen to, na loukách vznikly velké, až dvacet cm hluboké louže, někdy i malé rybníčky. Ondřejnice se moc nezvedla, ale o to více se zvedly řeky jménem Odra a Lubina. Ty se zvedly pořádně. Začneme Odrou: ta se zvedla z jednoho metru na čtyři metry, kdežto Lubina se zvedla „jen“ o dva metry. Ale i tak měla dost síly na to, aby se u soutoku Odry a Lubiny dokázala „vecpat“ k bouřlivější Odře. A společně dokázaly velké věci, zvláště v Proskovicích, kde Odra vzala celý les. Pozor, ale ne s sebou, jen jím

protekla! Ano, je to tak, jsme totiž v lužní oblasti. Co to znamená? Znamená to, že podobné věci lesům neškodí. Právě naopak. Zdejší lesům to pomáhá. Jak? Tím, že voda s sebou při povodních táhne spousty živin a ty se při povodních v lese uchytí a to lužní lesy potřebují. Ale neodbočujme. Bylo to zajímavé se na to podívat, ale řeknu vám, spadnout bych tam nechtěl. Mělo to totiž strašlivou sílu. Kvůli tomu se v tom období zabili dva muži, jeden v autě a druhý do řeky prostě spadl. Závěr je ten, že když bude znovu takový rok (a že jich bude čím dál tím méně), tak se na ty živly musíme podívat, ale ne zblízka, aby tam nikdo nespadol!

Kantůrek

ŽÁKOVSKÉ PŘEKLEPY

Že bychom se museli začít učit nové slovní druhy?
Doufáme, že nám těch deset bude ještě nějakou dobu stačit.

podstatná jména
přídavná jména
řá jména
číslovky
slovesa
příslovce
přídavné
spojky
částice
číslovce

(řá jména) přídavná jména,
řá jména,
číslovky,
slovesa,
příslovce,
spojky,
částice,
číslovce,

podstatná jména
přídavná jména
řá jména
číslovky
slovesa
příslovce
částice
spojky
přídavné
číslovce

číslovky
slovesa
číslovce
číslová jména

příslovce → PŘÍSAVKY

nové slovní druhy
L 1

Zájmena neurčitá:

Nechtoho! Nedelej! Udelej! Nedivej se! Uvidis!

Říkáte si, že si děláme legraci? Tak věřte, že ne. Tak trpí naši učitelé, když opravují písemky.

5. A

TIPY NA PRÁZDNINY

Kam vyrazit o prázdninách

Protože se prázdniny blíží, tak určitě někteří z vás uvažují, kam si vyrazit. Tady je tedy ukázka blízkých výletů. Jestli chcete navštívit třeba hrad a jezdíte na kole, tak si vyrazte na Hukvaldy.

Hrad je velice hezký, zvláště takzvaná Bílá věž. Proč Bílá věž? Protože se v ní kdysi při obléhání schovávala mouka. To je hrad. Kolem něj je úžasná a krásná obora s muflony, daňky a dalšími krásnými zvířaty. Abych nezapomněl na lišku Bystroušku, kterou je třeba si pohladit za ocas a něco si můžete přát. Taky hezká alternativa.

A teď něco staroveského: co tak si vyjít do přírody? Já třeba chodím do lesa den co den a po čase se to stalo základem mého dne, stejně jako škola. Opravdu je kolem obce hezká příroda, louky a menší lesíky. Ty by se mohly líbit každému, jen

se musí zadívat na ptáky a zajíce. Vždyť to je ptačí oblast a ještě k tomu CHKO (Chráněná krajinná oblast Poodří). Jestli jste milovníky historických staveb, můžete se zajít podívat do krásného kostela sv. Jana Křtitele z 16. stol. No jenže my tu máme i zámek, ale bohužel se na něj můžete jenom dívat nebo pro lepší pochopení můžete použít jednoho ze dvou zvukových průvodců. Pro začátek přidám k zámku alespoň pár základních údajů. Původně zde stála tvrz ze 16. století. Roku 1560 byla přestavěna na zámek. Ten ale pak vyhořel v letech 1690 a 1704. Roku 1945 ho při osvobozovacích bojích poničila dělostřelba. A pro zajímavost: koncem letošního roku se bude opravovat do původního stavu stříška věže na původní barokní bání.

Kantůrek

OKÉNKO DO HISTORIE

Historie SS (Schutzstafflu)

Ahoj, připravil jsem si článek zaměřený na jednu z ozbrojených složek Třetí říše, zvanou SS. Jistě jste viděli filmy, kde figurují příslušníci tzv. SS (Ochranného sboru), SA (ozbrojených oddílů nacistické strany) nebo wehrmachtu (německé armády). Jsou to hlavně dokumenty a filmy, jako např. film Pád Třetí říše nebo dokument Hon na Hitlera.

V Německu byly od roku 1935 celkem 4 bezpečnostní služby: SA (Sturmabtei-lung, česky „ostří hoši“), Wehrmacht (pravidelná německá armáda), gestapo (Geheimstaats polizei) a také SS.

Schutzstaffel (SS) vznikl roku 1925 a jeho prvními reichsführery se stali Julius Schreck (1925–1926), Joseph Berchtold (1926–1927) a Erhard Heiden (1927–1929). Potom se jím stal nechvalně známý Heinrich Himmler, do té doby bezvýznamný prodejce kuřat. V roce 1933 dostali s nástupem Hitlera k moci novou funkci hlídačů koncentračních táborů. V roce 1935 vznikly důstojnické hodnosti, které popisují zde (porovnám s wehrmachtem).

Po roce 1937 vznikly Waffen – SS, které bojovaly na frontách. Situace od roku 1944 zakázala povyšování důstojníků, kteří neměli vyznamenání a neměli svolen-

*SS- Obersturmführer
(nejčastější hodnost
v rámci SS).*

ní Adolfa Hitlera. Po roce 1945 chodili bez výložek (insignií) a lebek na čepicích, aby je lidé nepoznali. To je vidět třeba v 30 případech majora Zemana (díl Vyznavači ohně, rok 1946).

Reichsführer SS	říšský maršál SS
Oberstgruppenführer	generálplukovník
Obergruppenführer	generál
Gruppenführer	generálporučík
Brigadeführer	generálmajor
Oberführer	nemá analogii
Standartenführer	plukovník
Obersturmbannführer	podplukovník
Sturmbannführer	major
Hauptsturmführer	kapitán
Obersturmführer	nadporučík
Untersturmführer	poručík
Hauptscharführer	vrchní šikovatel
Oberscharführer	šikovatel
Scharführer	rotný
Unterscharführer	četař
Rottenführer	desátník
Sturmmann	svobodník
SS-Mann	vojín
Anwärter	čekatel

Porovnání SS s wehrmachtem (brigádýrka u SS má lebku). Na obrázku vpravo jsou různí příslušníci wehrmachtu (nalevo Luftwaffe (letectvo), uprostřed obyč. voják, ten napravo je z kriegsmarine (námořnictvo).

Byl to nejhorší armádní sbor všech dob. Přejme si, ať se už nic takového nepříhodí.

Jacob

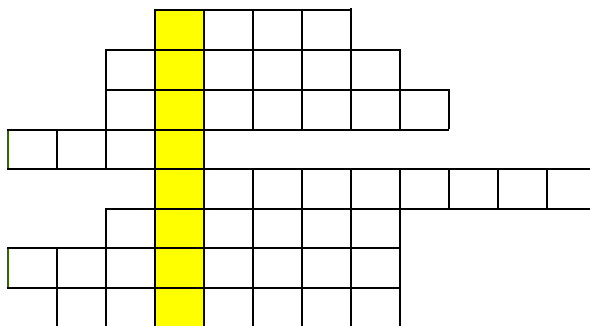
KŘÍŽOVKA

Tajenka:

vysvědčení havaj-
sky...

1. Vlastnost, při které je člověk sám na sebe hrdý...
2. Jiným slovem javor polní... - javor...
3. Obor lidského chování...
4. Příjmení českého moderátora, který uváděl TV show Taxík...
5. Nejoblíbenější část roku...
6. Zelené exotické ovoce...

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

7. Česky název skupiny Queen...
8. Slovy jubilejní rok naší školy...

DADI...INA STRÁNKA K POČTENÍ

Příroda kdysi a příroda teď

Kdybyste porovnali přírodu kdysi a přírodu teď, tak byste viděli, co tím myslím. Kdysi byste viděli jen a jen krásně čistou přírodu. Ale teď všude kam vkročíte jen a jen samý igelit, sáčky od bombónů Jojo, Pedro atd., plechovky od piva, petky, papírky a podobně. No co bych vám vykládala, vždyť to vidíte každý den. Ti, co nevědí, kam patří odpad, tak tu máme u hasičárny kontejnery, a ne jen u hasičárny. Všude modrý na papír, zelený na sklo a žlutý na plast. Lidé si toho nevšímají, ale každý papírek, každá plechovka a cokoliv jiného nás i naši Zemi víc a víc ohrožuje. Brzy se budeme brodit hromadami odpadků. Měli bychom si na to dávat větší pozor, jinak to s námi dopadne moc moc špatně. Proto bychom neměli odpad

odhazovat, ale třídit ho.

Dadi ☺

*Foto soutok Ondřejnice - Odra, pohled z
balónu dne 31. 5. 2017*

Akademie Evernight

Milí čtenáři, jestli máte rádi knihy, tak mám pro vás tip.

Claudia Grayová napsala knihu Akademie Evernight. Je to romantická, a přesto vzrušující kniha. Je to o dívce jménem Bianca Olivierová, která studuje ne Evernight. Toto místo se jen hemží upíry, ale nemyslete si, že je Bianca hubí. Naopak, to je jedna z nich. Ale Lucas, její spolužák a její láska, je člověk. Bianca si od chvíle, co Lucase kousla a pila mu jeho krev, dává pozor, aby se nenechala unést.

Příběh je velmi velmi napínavý. Tuto knihu si můžete půjčit v knihovně v zámku. Pokud ji ovšem zrovna nebudu mít já.

Dadi ☺

Pralesnička azurová

Pralesnička azurová je žába, dosahuje délky 3, 4 a někdy i 5 cm. Pralesnička azurová je jako ostatní pralesničky prudce jedovatá a barevná. Pralesnička azurová dostala své jméno podle svého zbarvení, je azurově modrá s černými skvrnami. Samec i samice jsou zbarvení stejně, ale samec je oproti samici asi o 0,5 cm menší. Pulci pralesničky měří asi 10 mm. Dost se podobají své příbuzné, pralesničce mnohobarvé. Pralesnička žije v části Jižní Ameriky ve vlhkých pralesích. Pralesnička azurová patří do skupiny pralesničkovitých.

Dadi ☺

Školní časopisy opět soutěžily

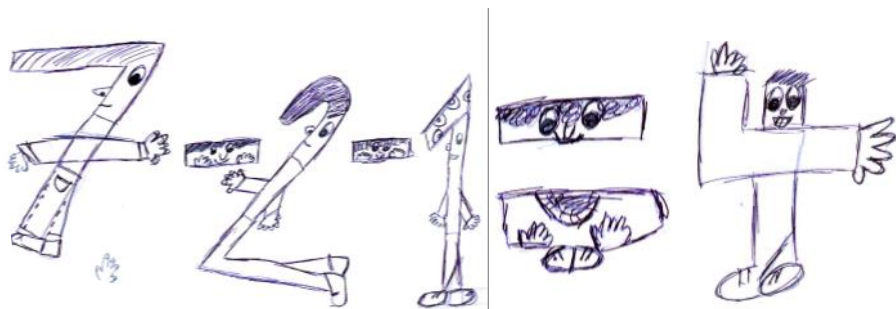
Dušan se jako každý rok zúčastnil soutěže školních časopisů MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE. Jiné roky jsme i vyhráli, ale tentokrát nám štěstí (a hodnotící komise) nepřálo a skončili jsme v poli poražených. Hlavně, že jsme nebyli poslední. Bylo uděleno osm umístění a my jsme byli pátí z osmi. To se dá, ale první místo je první místo. No, buď my - pátáci - jsme malí, nebo nám to nejde. To říkám proto, že nás je sedm a pátáci jsou tři.

První se v soutěži umístil Připínáček ze Základní školy Příbor. Na druhém místě byl Tamtam ze Základní školy Frýdlant n. O. A na třetím místě skončil (Za)školáček ze Základní školy Hnojník. Tak to byl malý přehled nejlepších školních časopisů z MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE. Doufejme, že příští rok vyhrájeme nebo alespoň budeme „stát na bedně“.

Kantůrek

NA ZÁVĚR...

JEDNODUCHÁ MATEMATIKA

Chcete Dušana?

Ve školním roce 2016/2017 nás bylo v redakci Dušana jenom sedm, ale i tak vyšlo pět plnohodnotných čísel. Jenže jestli v červnu odejdeme další tři, tak buď nebude pět čísel, nebo nebude Dušan vůbec. To není vůbec hezká představa, že?

Jestli si myslíte, že tu je nuda nebo tlak na člověka, aby kdoví co dělal za výkony, tak to teda ne! Tady všechno funguje jinak, protože se každý snaží a nefláká se. Kdyby všechno neklapalo, jak má, by samozřejmě bylo i vidět na kvalitě článků. Takže ode mne máte jasné doporučení a myslím, že se tu bude komukoli z jakýchkoli tříd líbit.

Tedy všem ochotným a vtipným spisovatelům nebo výtvarníkům od 5. do 9. třídy.

Přijďte od září mezi nás.

Kantůrek

Základní škola a Mateřská škola Stará Ves nad Ondřejnicí

Den otevřených dveří

u příležitosti 20 let otevření nové školní budovy

neděle 25. 6. 2017

v základní škole, mateřské škole a školní družině
Zámecká 38 od 10 do 12 hodin

Srdečně vás zveme
na den otevřených
dveří v naší škole

- prohlédnete si školu
- můžete navštívit třídy
- zhlédnete fotografie z různých školních akcí
- výstavu výtvarných prací žáků školy
- mezinárodní projekt Erasmus+

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Všechny fotografie a grafika jsou původní tvorbou redakční rady. Grafika - Karolína Daňová a Dominika Najzarová.
Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.